

Таким образом, основными направлениями работы специальных учреждений для детей с умственными нарушениями являются такие: культурно-гигиенические навыки самообслуживания, социальная адаптация, формирование морально-этических норм поведения, коррекция межличностных, отношений, активизация познавательной деятельности.

Комплекс различных коррекционных психолого-педагогических приемов, построенных на основе органичного единства игры, речи, рисования (трехзнаковой системы), используемых в воспитании и обучении детей с нарушениями умственного развития, значительно способствует социальной адаптации и психическому развитию таких детей.

Литература

1. Дети с проблемами в развитии (комплексная диагностика и коррекция) [Текст] /Л. П. Григорьева, Л. И. Фильчикова, С. С. Алиева и др. ; Под ред. Л. П. Григорьевой. – М.: Академкнига, 2002. – 415с.
2. Зейгарник Б. В. Очерки по психологии аномального развития личности [Текст] /Б. В. Зейгарник, Б. С. Братусь. – М.: Просвещение, 1980. – 376 с.
3. Морозова Н. Т. Формирование познавательных интересов у аномальных детей [Текст] / Н. Т. Морозова. – М.: Просвещение, 1969. – 430 с.
4. Обучение детей с нарушениями интеллектуального развития [Текст] / Б. П. Пузанов, Н. П. Коняева, Б. Б. Горский [и др.] – М.: Академия, 2003. – С. 27.

Н. О. ПРИБИТКОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖІНОК-ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Сучасні жінки активні та впевнені в собі. Жінка-політик, військовий або поліцейський сьогодні нікого не здивує. Бути жінкою в погонах непросте завдання. Але чуттєвість та турбота допомагають їм у цьому.

До певного часу про жінок в поліції не могло бути й мови. Першою в історії жінкою-офіцером поліції (1893 рік) стала Марія Оуенс, і прослужила в департаменті поліції Чикаго 30 років. Проте це призначення для неї стало певною компенсацією у зв'язку з втратою годувальника – загиблого чоловіка-поліцейського. На той момент сім'ям загиблих при виконанні службового обов'язку поліцейським пенсій не платили, ітаким

чином поліцейське відомство Чикаго намагалося підтримувати сім'ї загиблих.

З тих пір жінки почали займати різні посади в поліції і демонстрували при цьому хороші результати [1].

Жінка ХХІ століття намагається ні в чому не поступатися чоловікам та готова брати на себе будь-які обов'язки.

Сьогодні в правоохоронних органах несуть службу дуже багато представниць прекрасної статі. Кожен п'ятий співробітник МВС – жінка. Аналогічна ситуація і в більшості країн світу.

Жінки вже давно перестали вважати поліцейську професію чисто чоловічою, і з успіхом реалізують себе в цій службі. Вони служать практично у всіх поліцейських підрозділах, а також у місіях з підтримання миру, що сприяє зміцненню між нашою державою та міжнародній арені.

Зазначимо, що жінки мають ряд особливих якостей. Вони, як правило, дуже відповідальні і дисципліновані, працьовиті і старанні, що допомагає їм швидко просунутися кар'єрними сходами. Присвячуючи себе в чоловічу професію, представниці слабкої статі в лавах правоохоронців працюють нарівні з чоловіками: нічні чергування з виїздами на місце злочину, затримання злочинців, допити.

Було встановлено, що при меншій фізичній силі жінки частіше за чоловіків вирішують конфліктні ситуації, в яких потребується втручання поліції, а також краще ведуть службову документацію. Дещо пізніше низкою досліджень було підтверджено, що найбільш ефективно жінки проявляють себе в роботі із підлітками, з потерпілими дітьми та жінками, при вирішенні конфліктних ситуацій, що виникають на побутовому ґрунті та у сфері групових спорів. Причиною цього є стиль роботи жінок-правоохоронців, якому більшою мірою притаманні співчуття, терпеливість, вміння вислухати, значно нижчий рівень агресивності [2, с. 41].

Однак процес включення жінок в діяльність силових структур передбачає ряд проблем. Більшість жінок, орієнтованих на кар'єру, обирають традиційну чоловічу модель безперервної зайнятості, тобто розглядають постійне підвищення професійної компетентності як найважливішу умову професійного і службового зростання, розвиваючи у собі такі якості, як: професіоналізм, ініціативність, відповідальність, активність [3, с. 276].

Серед основних проблем, які виникають у роботі жінок-поліцейських варто зазначити наступні: а) проблема представленості жінок в поліції, тобто у свідомості багатьох людей правоохоронна діяльність є «чоловічою» сферою роботи, що породжує у суспільстві сумніви щодо «жіночності» тих жінок, які обрали цю сферу діяльності; б) поєднання жінками професійних і сімейних ролей. З цієї причини в

правоохоронній сфері дуже мало представлено жінок на високих посадах, що вимагає повної віддачі сил і часу; в) більшість жінок працюють у режимі подвійного навантаження. Це призводить до постійного емоційного та фізичного перенапруження і перевтоми. Такий стан може часто супроводжуватися психологічним, емоційним, іноді фізичним відстороненням від активності, незадоволеністю в результаті постійних стресових ситуацій; г) керівництво переважно негативно ставиться до жінок в репродуктивному віці, побоюючись можливої вагітності і подальшого виходу у відпустку, пов'язану з материнством; д) якщо жінка-поліцейський досягла високих результатів, обіймає гарну посаду, то часто це сприймається не як її власне досягнення, а як випадкове, незаслужене просування службовими сходами; е) жінка-поліцейський проходить складний шлях подолання стереотипів, перш ніж досягти бажаного. У професійній діяльності в поліції жінка постійно повинна долати стереотипи; є) напруженість у правоохоронній діяльності та її вплив на інші сфери життя жінки [4, с. 96].

Враховуючи викладене, доходимо висновку, що професії екстремального типу, до яких належить професія правоохоронця, висувають підвищені вимоги до особистості, її моральних і професійних якостей. Незважаючи на те, що професія поліцейського диктує певний суворий формат, для жінки у професійній діяльності найбільш важливими факторами є: робота у дружній атмосфері, можливість залишатися на даному робочому місці тривалий час, наявність гідних умов праці, хороші стосунки з керівництвом і колегами. Головне – бути справжньою людиною, професіоналом у своїй справі і залишатися вірними своїй професії.

Література

1. Гош М. Жінки-поліцейські: як вони виглядали в минулому столітті / М. Гош [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lady.tochka.net/ua/22435-zhenshchiny-politseyskie-kak-oni-vyglyadeli-v-proshlom-veke/>
2. Wormer K. van. Are Males suited to police work? // Police studies, 1981, №3(4), Р. 41-44.
3. Палуди М. Психология женщины / М. Палуди. – СПб.: Прайм-Еврознак, 2003. – 384 с.
4. Гупаловська В. А. Професійна самореалізація та суб'єктивне благополуччя жінки / В. А. Гупаловська // Проблеми загальної та педагогічної психології: зб. наук. пр. Ін-ту психології імені Г. С. Костюка АПН України. – 2005. – Т. 7. – С. 90-97.